

Tractats internacionals. Lleis. Sentències del Tribunal Constitucional

Tractats internacionals

Conveni entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de la República Francesa per evitar les dobles imposicions i prevenir l'evasió i el frau fiscals en matèria d'impostos sobre la renda

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 9 d'octubre del 2014 ha aprovat el següent:

Conveni entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de la República Francesa per evitar les dobles imposicions i prevenir l'evasió i el frau fiscals en matèria d'impostos sobre la renda

El Govern d'Andorra porta a terme una profunda reforma del model econòmic i fiscal andorrà per a permetre al Principat afrontar els reptes del futur i posar-se en una situació de competència. Des de la seva entrada en funcions al maig del 2011, el Govern es va centrar en la reforma de les lleis de l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques, l'impost sobre la renda dels no residents fiscals i l'impost sobre societats per a permetre la seva entrada en aplicació per l'exercici fiscal 2012.

Aquestes tres lleis constitueixen la base del nou marc fiscal directe andorrà. A més durant el 2012 s'elabora la Llei de l'impost general indirecte que fusiona tots els impostos indirectes existents en un únic impost de tipus IVA, i que entra en vigor el dia 1 de gener del 2013. Aquest marc fiscal, serà finalment completat amb la Proposició de llei sobre la renda de les persones físiques que el Govern portarà a consideració del Consell General durant el període parlamentari actual.

Aquest nou marc fiscal ha de permetre a Andorra facilitar la negociació d'acords bilaterals per evitar la doble imposició (CDI), essencials per garantir un marc de

seguretat jurídica per al conjunt dels sectors econòmics per al desenvolupament del sector dels serveis i per al procés d'obertura econòmica del país.

La conclusió d'aquests acords és un element clau en l'estratègia de "posar Andorra en situació de competir", ja que permetran a les empreses andorranes prestar serveis a l'estranger, sense ser sotmesos a la retenció a l'origen sobre la facturació i donarà seguretat jurídica a les inversions estrangeres a Andorra perquè puguin obtenir una garantia conforme a la qual no seran imposades per les mateixes rendes al seu lloc de residència fiscal.

En aquest sentit, el 2 d'abril del 2013 el ministre de Finances i Funció Pública del Principat d'Andorra, Sr. Jordi Cinca Mateos signa conjuntament amb el ministre d'Economia i de Finances, Sr. Pierre Moscovici i el ministre encarregat del pressupost, Sr. Bernard Cazeneuve, el Conveni entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de la República Francesa per evitar les dobles imposicions i prevenir l'evasió i el frau fiscals en matèria d'impostos sobre la renda. Aquesta signatura és fruit d'un llarg procés endegat al mes de març del 2006, quan el cap de Govern Sr. Albert Pintat va demanar el suport de França en el procediment de modernització del sistema fiscal andorrà i per aquesta raó, sol·licitava per primera vegada, al primer ministre Sr. Dominique de Villepin, un compromís de França per a l'inici de negociacions d'un CDI.

Paral·lelament, al mes de maig següent, el ministre d'Afers Exteriors Sr. Juli Minoves demanava l'obertura de les negociacions per a la signatura d'un CDI al seu homòleg francès Sr. Douste-Blazy.

Finalment, a principis d'octubre del mateix any, el Sr. Dominique de Villepin envia una carta compromentent-se a negociar un CDI, durant l'any que segueix l'adopció per part d'Andorra de les lleis següents: societats anònimes, SARL, inversió estrangera i obligacions comptables.

Al setembre 2011, el ministre de Finances francès Sr. Eric Woerth adreça al cap de Govern Sr. Jaume Bartumeu, una carta confirmant la predisposició francesa a

iniciar les negociacions per a la conclusió d'un CDI a partir de l'adopció per part d'Andorra d'una llei relativa a la imposició fiscal sobre les empreses.

Finalment, durant la present legislatura, el cap de Govern Sr. Antoni Martí, en una entrevista, a principis d'octubre 2011 amb el copríncep, Sr. Nicolas Sarkozy, obté el seu compromís per a la signatura d'un CDI durant el primer semestre 2012, vist que les modificacions de les lleis de l'impost sobre societats, de l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques i de l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals, que entren en vigor el primer de gener del 2012 completen la reforma en matèria de transparència financera i comptable.

Aquesta reunió marca l'inici de les negociacions amb França i es completa amb la carta enviada pel ministre de Finances i Funció Pública, Sr. Jordi Cinca, al Sr. François Baroin, ministre d'Economia, Finances i Indústria francès, sol·licitant l'inici de les negociacions del CDI i proposant la primera reunió entre les dues delegacions.

Les negociacions del text van concloure amb la rúbrica del conveni fiscal el 4 d'abril del 2012 en una reunió de les dues delegacions, encapçalades pel Sr. Christian Comolet-Tirman, *conseiller maître* encarregat dels Afers Fiscals Europeus i Internacionals de la Direcció de la Legislació Fiscal del Ministeri d'Economia, Finances i Indústria i pel ministre d'Afers Exteriors d'Andorra, Sr. Gilbert Saboya.

Per a la negociació d'aquests acords, tant els països membres de l'OCDE com els països no membres utilitzen el model de Conveni fiscal de l'OCDE per a la negociació, l'aplicació i la interpretació dels seus convenis fiscals bilaterals. El model de Conveni fiscal i la xarxa de més de 3.000 convenis bilaterals basats en aquest model permeten solucionar uniformement els problemes que es plantegen generalment en l'àmbit de la doble imposició internacional, establint normes clares i consensuades sobre la imposició de la renda i el patrimoni. Tenir en compte el model permet, a més, evitar que aquests problemes creïn obstacles al lliure moviment dels béns, dels serveis, dels capitals i de la mà d'obra entre els països.

El model de conveni fiscal de l'OCDE distribueix les competències fiscals entre el país de residència i el país d'origen de les rendes, establint que el país de residència elimini la doble imposició si escau.

Aquest Conveni reprèn en gran part, les disposicions contingudes en el model de l'OCDE, generalment acceptades per tots els estats, i alhora inclou les particularitats d'Andorra i França.

El Conveni es compon de 29 articles distribuïts en 6 capítols (camp d'aplicació, definicions, imposició de la renda, mètodes per eliminar la doble imposició, disposicions especials i disposicions finals) i s'acompanya d'un Protocol que completa i interpreta certs articles del Conveni.

L'article 2 del Conveni estableix quins seran els impostos a què s'aplica el Conveni. En aquest article s'inclouen, pel que fa a Andorra tots els impostos directes sobre la renda que afecten als residents fiscals andorrans en les seves activitats financeres a França, i als residents fiscals francesos pel que fa a les rendes obtingudes a Andorra. Actualment aquests impostos són: l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques, l'impost sobre societats, l'impost sobre la renda dels no residents fiscals i l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries. Nogensmenys era important incloure-hi també l'impost sobre la renda de les persones físiques per evitar que s'hagi de reiniciar en el futur una negociació per a la modificació del Conveni.

L'article 4 defineix el resident fiscal, segons el concepte del model de l'OCDE, però amb la inclusió suplementària del "lloc d'enregistrament" com a criteri alternatiu pel que fa a les persones jurídiques, en adequació a la definició del resident fiscal de l'article 7 de la Llei de l'impost sobre societats andorrana que preveu que es consideren residents fiscals en territori andorrà les entitats que s'hagin constituït conforme a les lleis del Principat d'Andorra.

A més, en relació amb aquest article, i per coherència amb l'esperit del model de l'OCDE, Andorra ha acceptat eliminar la presumpció simple continguda en la Llei de l'impost sobre la renda de les

activitats econòmiques conforme a la qual es presumeix, llevat de prova en contrari, que l'obligat tributari té residència fiscal a Andorra quan posseeixi la nacionalitat andorrana. Per aquest motiu, es precisa en l'apartat 2 del Protocol que es considera "resident d'un Estat contractant" qualsevol persona física que sojorna en el territori andorrà més de 183 dies durant un any civil així com qualsevol persona física que tingui el centre d'interessos econòmics o que exerceixi la seva activitat professional majoritàriament a Andorra, sense tenir en compte únicament el criteri de nacionalitat.

El tercer capítol del Conveni està dedicat exclusivament a les rendes imposables. Article per article, es determina, en funció de cada tipus de renda quin estat posseeix l'atribució d'imposar: si l'estat de residència o bé l'estat d'origen de la renda, i si es tracta d'una imposició exclusiva o compartida entre ambdós estats. Les rendes dels articles 10, 11 i 12 relatives als dividendes, als interessos i als cànon, són imposables al lloc de residència del beneficiari efectiu. No obstant això, també es preveu la possibilitat de retenir uns tipus reduïts a l'origen.

Pel que fa a l'intercanvi d'informació, vist que l'Acord per a l'intercanvi d'informació en matèria fiscal signat entre el Govern de la República Francesa i el Govern del Principat d'Andorra és encara molt recent, es conserven les seves disposicions fent-ne una remissió directa.

A més, el conveni disposa d'un article 25, "divers" mitjançant el qual s'ha inclòs una clàusula anti-abús clàssica generalitzada a tot el Conveni per evitar que el conveni s'utilitzi com a foment de l'evasió fiscal, mitjançant la creació de societats bústia o per la via d'activitats o operacions sense fonaments. Aquest article inclou també clàusules de "no doble exoneració" per evitar que amb l'aplicació de les disposicions del Conveni es doni lloc a situacions de doble exoneració.

Finalment, la delegació francesa va comunicar que la intenció del seu Govern és de fer evolucionar el seu sistema impositiu cap a un règim fiscal basat en la nacionalitat i no en la residència fiscal pel que fa a les persones físiques.

En aquest sentit, si el Govern francès adopta en un futur aquests canvis legislatius, tots els nacionals francesos, tinguin la seva residència fiscal a França o a l'estranger, seran sotmesos a la fiscalitat francesa. Per aquesta raó s'inclou un apartat mitjançant el qual s'accepta deixar sense aplicació el Conveni pel que fa a les persones físiques de nacionalitat francesa amb l'entrada en vigor de les modificacions esmentades.

Es tracta en aquest sentit d'una decisió basada en el principi de sobirania nacional francesa, en la qual Andorra no pot immiscir-se. Nogensmenys, amb l'objecte de tutelar aquest canvi a nivell intern pel que fa a la població francesa resident a Andorra, es preveu que quan la legislació fiscal francesa permeti l'aplicació de les modificacions esmentades, les autoritats competents regularan de comú acord la seva aplicació.

Un cop ratificat, el Conveni entrarà en vigor el primer dia del mes següent a la data de recepció de la darrera notificació del compliment dels procediments establerts per la legislació nacional de cada estat i serà aplicable de manera esglaonada en funció del tipus d'impost.

Ateses les consideracions exposades,

s'aprova:

La ratificació del Conveni entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de la República Francesa per evitar les dobles imposicions i prevenir l'evasió i el frau fiscals en matèria d'impostos sobre la renda.

El Ministeri d'Afers Exteriors donarà a conèixer la data d'entrada en vigor d'aquest conveni.

Casa de la Vall, 9 d'octubre del 2014

Vicenç Mateu Zamora
Sindic General

Nosaltres els coprínceps manifestem el consentiment de l'Estat per obligar a través d'ell, n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, i autoritzem que a partir d'aquell moment es pugui lliurar l'instrument de ratificació corresponent.

François Hollande
Président de la
République Française
Coprincep d'Andorra

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell
Coprincep d'Andorra

Conveni entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de la República Francesa per evitar les dobles imposicions i el prevenir l'evasió i el frau fiscals en matèria d'impostos sobre la renda

El Govern del Principat d'Andorra

i

el Govern de la República Francesa,

amb el desig de concloure un Conveni per evitar les dobles imposicions i prevenir l'evasió i el frau fiscals en matèria d'impostos sobre la renda,

han convingut les disposicions següents:

Capítol I. Camp d'aplicació del conveni

Article 1

Persones concernides

Aquest Conveni s'aplica a les persones residents d'un Estat contractant o dels dos Estats contractants.

Article 2

Impostos coberts

1. Aquest Conveni s'aplica als impostos sobre la renda percebuts per part d'un Estat contractant o per les seves entitats territorials, sigui quin sigui el sistema de recaptació.

2. Es consideren com a impostos sobre la renda, els impostos percebuts sobre la renda total, o sobre elements de la renda, inclosos els impostos sobre els guanys procedents de l'alienació de béns mobles o immobles, els impostos sobre l'import global dels salaris pagats per les empreses, així com els impostos sobre les plusvàlues.

3. Els impostos actuals a què s'aplica el Conveni són:

- a) pel que fa a França:
 - i) l'impost sobre la renda;
 - ii) l'impost sobre societats;

- iii) les contribucions sobre l'impost sobre societats;

(a partir d'ara denominats com a "impostos francesos").

- b) pel que fa a Andorra:

- i) l'impost sobre societats;
- ii) l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques;
- iii) l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals;
- iv) l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries;

(a partir d'ara denominats com a "impostos andorrans");

4. El Conveni s'aplica també als impostos de naturalesa idèntica o anàloga que s'estableixen posteriorment a la data de la signatura del Conveni i que s'afegeixen als impostos actuals o que els substitueixen. Les autoritats competents dels Estats contractants es comuniquen les modificacions significatives que s'aportin a les seves legislacions fiscals.

Capítol II. Definicions

Article 3

Definicions generals

1. En el marc d'aquest Conveni, tret que el context requereixi una interpretació diferent:

- a) Les expressions "Estat contractant" i "altre Estat contractant" designen segons el context França o Andorra;
- b) el terme "França" designa els departaments europeus i d'ultramar de la República Francesa, inclosos el mar territorial i les zones més enllà de les quals, de conformitat amb el dret internacional, la República Francesa té drets sobirans i exerceix la seva jurisdicció;
- c) el terme "Andorra" designa el territori del Principat d'Andorra;
- d) el terme "persona" comprèn les persones físiques, les societats i qualsevol altre agrupament de persones;
- e) el terme "societat" designa qualsevol persona jurídica o qualsevol entitat que es consideri com una persona jurídica a efectes tributaris;

- f) el terme "empresa" s'aplica a l'exercici de qualsevol activitat o negoci;

- g) les expressions "empresa d'un Estat contractant" i "empresa de l'altre Estat contractant" designen respectivament una empresa explotada per un resident d'un Estat contractant i una empresa explotada per un resident de l'altre Estat contractant;

- h) l'expressió "trànsit internacional" designa qualsevol transport efectuat per una aeronau explotada per una empresa la seu de direcció efectiva de la qual està situada en un Estat contractant, excepte en els casos on l'aeronau només s'exploti entre punts situats a l'altre Estat contractant;

- i) l'expressió "autoritat competent" designa:

- i) en el cas de França: el ministre encarregat de les Finances o el seu representant autoritzat;
- ii) en el cas d'Andorra: el ministre encarregat de les Finances o el seu representant autoritzat;

- j) el terme "nacional" pel que fa a un Estat contractant designa qualsevol persona física que tingui la nacionalitat d'aquest Estat contractant;

- k) els termes "activitat", per a una empresa, i "negoci" inclouen l'exercici de professions liberals o altres activitats de caràcter independent.

2. Per a l'aplicació del Conveni en un moment donat per part d'un Estat contractant, qualsevol terme o qualsevol expressió que no hi estigui definit té, a menys que el context requereixi una interpretació diferent, el significat que en aquell moment li atribueix el dret d'aquest Estat pel que fa als impostos que són objecte del Conveni, i preval el significat donat per la legislació fiscal aplicable per damunt del significat donat al terme per les altres branques del dret d'aquest Estat.

Article 4

Resident

1. En el marc d'aquest Conveni, l'expressió "resident d'un Estat contractant" designa qualsevol persona que, en virtut de la legislació vigent d'aquest Estat, està subjecta a imposició en aquest Estat, per raó del seu domicili, residència,

seu de direcció, lloc d'enregistrament o per qualsevol altre criteri de naturalesa anàloga i s'aplica tant a aquest Estat com a totes les seves entitats territorials i a les persones jurídiques de dret públic d'aquest Estat o de les seves entitats territorials. No obstant això, aquesta expressió no inclou les persones que estan subjectes a l'impost en aquest Estat exclusivament per rendes d'origen en aquest Estat.

2. De conformitat amb les disposicions de l'apartat 1, quan una persona física és resident dels dos Estats contractants, la seva situació s'ha de resoldre de la manera següent:

a) aquesta persona es considera resident únicament de l'Estat on disposa d'un habitatge permanent; si disposa d'un habitatge permanent en ambdós Estats, es considera només resident de l'Estat on manté vincles personals i econòmics més estrets (centre d'interessos vitals);

b) si no es pot determinar l'Estat on aquesta persona té el centre d'interessos vitals, o si no disposa d'habitatge permanent en cap dels Estats, es considera resident només de l'Estat on sojorna de manera habitual;

c) si aquesta persona sojorna de manera habitual en ambdós Estats o si no sojorna de manera habitual en cap d'ells, es considera resident només de l'Estat d'on posseeix la nacionalitat;

d) si aquesta persona posseeix la nacionalitat d'ambdós Estats o si no posseeix la nacionalitat de cap d'ells, les autoritats competents dels Estats contractants han de resoldre la qüestió de comú acord.

3. De conformitat amb les disposicions de l'apartat 1, quan una persona que no sigui persona física és resident dels dos Estats contractants, es considera resident només de l'Estat on té situada la seva seu de direcció efectiva.

4. L'expressió "resident d'un Estat contractant" inclou quan aquest Estat contractant és França, qualsevol societat de persones, agrupament de persones o altra entitat anàloga:

a) la seu de direcció efectiva del qual se situï a França;

b) que estigui subjecte a imposició a França i;

c) que els accionistes, els socis o membres del qual, siguin, en aplicació de la legislació fiscal francesa, personalment subjectes a l'impost en raó de la seva participació en els beneficis d'aquestes societats de persones, agrupaments de persones o altres entitats anàlogues.

5. No es considera com a resident d'un Estat contractant segons aquest article, una persona que, malgrat s'ajusti a la definició dels apartats 1, 2, 3 i 4 anteriors, només sigui el beneficiari aparent de les rendes; rendes de les quals en realitat, sigui directament o indirecta mitjançant altres persones físiques o jurídiques, es beneficia una persona que no pot ser considerada per ella mateixa com a resident d'aquest Estat en el sentit d'aquest article.

Article 5

Establiment permanent

1. En el marc d'aquest Conveni, l'expressió "establiment permanent" designa una instal·lació fixa de negocis a través de la qual una empresa exerceix la totalitat o part de la seva activitat.

2. L'expressió "establiment permanent" inclou en particular:

a) una seu de direcció;

b) una sucursal;

c) una oficina;

d) una fàbrica;

e) un taller;

f) una mina, un pou de petroli o de gas, una cantera o qualsevol altre lloc d'extracció de recursos naturals;

g) una explotació agrícola, pecuària o forestal.

3. Una obra de construcció o de muntatge únicament constitueix un establiment permanent si la seva durada és superior als dotze mesos.

4. Malgrat les disposicions precedents d'aquest article, es considera que no hi ha "establiment permanent" si:

a) es fan servir instal·lacions únicament amb la finalitat d'emmagatzemar, exposar o lliurar mercaderies que pertanyen a l'empresa;

b) les mercaderies que pertanyen a l'empresa s'emmagatzemen únicament per tenir estocs, per ser exposades o per al seu lliurament;

c) les mercaderies que pertanyen a l'empresa s'emmagatzemen únicament per ser transformades per una altra empresa;

d) una instal·lació fixa de negocis únicament es fa servir amb la finalitat de comprar mercaderies o reunir informació per a l'empresa;

e) una instal·lació fixa de negocis únicament es fa servir per exercir per a l'empresa, qualsevol altra activitat de caràcter preparatori o auxiliar;

f) una instal·lació fixa de negocis s'utilitza únicament per a l'exercici combinat de les activitats esmentades en les lletres de l'a) a l'e), sempre i quan l'activitat conjunta de la instal·lació fixa de negocis que resulti d'aquesta combinació mantingui un caràcter preparatori o auxiliar.

5. Malgrat les disposicions dels apartats 1 i 2, quan una persona -sempre que no sigui un agent que gaudeixi d'un estatut independent a qui s'aplica l'apartat 6- actua per compte d'una empresa i disposa en un Estat contractant de poders que hi exerceix habitualment, i que li permeten concloure contractes en nom de l'empresa, aquesta empresa es considera que té un establiment permanent en aquest Estat per a totes les activitats que aquesta persona exerceixi per a l'empresa; a no ser que les activitats d'aquesta persona es limitin a les que s'esmenten a l'apartat 4 i que, si fossin exercides a través d'una instal·lació fixa de negocis, no permetrien que es considerés aquesta instal·lació com un establiment permanent de conformitat amb les disposicions d'aquest apartat.

6. Una empresa no es considera que tingui un establiment permanent en un Estat contractant pel sol fet d'exercir-hi la seva activitat mitjançant un corredor, un comissionista general o qualsevol altre agent que gaudeixi d'un estatut independent, sempre i quan aquestes persones actuïn dins del marc ordinari de la seva activitat.

7. El fet que una societat que sigui resident d'un Estat contractant controli o

estigui controlada per una societat resident de l'altre Estat contractant o que hi exerceixi la seva activitat (ja sigui mitjançant un establiment permanent o no) no és suficient, en si mateix, per considerar qualsevol d'aquestes societats com un establiment permanent de l'altra.

Capítol III. Imposició de La renda

Article 6

Rendes immobiliàries

1. Les rendes que un resident d'un Estat contractant obté de béns immobles (incloses les rendes d'explotacions agrícoles o forestals) situats a l'altre Estat contractant, són imposables en aquest altre Estat.

2. L'expressió "béns immobles" té el significat que li atribueix el dret de l'Estat contractant on es troben situats els béns considerats. L'expressió inclou en qualsevol cas els accessoris, el bestiar viu o mort de les explotacions agrícoles i forestals, els drets a què s'apliquen les disposicions del dret privat relatiu a la propietat immobiliària, l'usdefruit de béns immobles i els drets a percebre pagaments variables o fixes per l'explotació o la concessió de l'explotació de jaciments minerals, fonts i altres recursos naturals; les naus, vaixells, aeronaus i vehicles ferroviaris no es consideren béns immobles.

3. Les disposicions de l'apartat 1 s'apliquen a les rendes procedents de l'explotació directa, del lloguer o de l'arrendament, així com de qualsevol altra forma d'explotació de béns immobles.

4. Les disposicions dels apartats 1 i 3 s'apliquen també a les rendes procedents dels béns immobles d'una empresa.

5. No obstant les disposicions de l'article 7, quan les accions, parts o altres drets d'una societat, d'una fidúcia o de qualsevol altra institució o entitat permetin el gaudi de béns immobiliaris situats en un Estat contractant i són propietat d'aquesta societat, fidúcia, institució o entitat, les rendes que provenen de l'ús directe, del lloguer o de l'ús sota qualsevol altra forma d'aquest dret de gaudi són imposables en aquest Estat.

Article 7

Beneficis de les empreses

1. Els beneficis d'una empresa d'un Estat contractant només estan sotmesos a imposició en aquest Estat, a menys que l'empresa exerceixi la seva activitat en l'altre Estat contractant mitjançant un establiment permanent que hi estigui situat. Si l'empresa exerceix la seva activitat de tal manera, els beneficis de l'empresa són imposables a l'altre Estat però només en la mesura que siguin imputables a aquest establiment permanent.

2. Sense perjudici de les disposicions de l'apartat 3, quan una empresa d'un Estat contractant exerceix la seva activitat en l'altre Estat contractant mitjançant un establiment permanent que hi estigui situat, s'imputen a aquest establiment permanent en cadascun dels Estats contractants els beneficis que hauria pogut realitzar si hagués constituït una empresa distinta que exercís activitats idèntiques o anàlogues en condicions idèntiques o anàlogues i que es tractés de forma totalment independent de l'empresa de la qual constitueix un establiment permanent.

3. Per determinar els beneficis d'un establiment permanent, s'admet la deducció de les despeses realitzades per als fins d'aquest establiment permanent, incloent-hi les despeses de direcció i els costos generals d'administració per als mateixos fins, ja sigui en l'Estat on se situa aquest establiment permanent, ja sigui arreu.

4. No es pot imputar cap benefici a l'establiment permanent pel sol fet de comprar mercaderies per a l'empresa.

5. A efectes dels apartats anteriors, els beneficis imputables a l'establiment permanent es determinen cada any segons el mateix mètode, tret que no existeixin motius vàlids i suficients per procedir altrament.

6. Quan els beneficis inclouen elements de renda que s'han tractat per separat en altres articles d'aquest Conveni, les disposicions d'aquests articles no es veuen afectades per les disposicions d'aquest article.

Article 8

Transport aeri internacional

1. Els beneficis procedents de l'explotació d'aeronaus, en trànsit internacional, només són imposables en l'Estat contractant on es troba situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.

2. Les disposicions de l'apartat 1 s'apliquen també als beneficis procedents de la participació a un pool, a una explotació conjunta o a un organisme internacional d'explotació.

Article 9

Empreses associades

1. Quan:

a) una empresa d'un Estat contractant participa directament o indirecta a la direcció, al control o al capital d'una empresa de l'altre Estat contractant, o quan

b) les mateixes persones participen directament o indirecta a la direcció, al control o al capital d'una empresa d'un Estat contractant i d'una empresa de l'altre Estat contractant,

i quan, en un i altre cas, les dues empreses estan vinculades, en les seves relacions comercials o financeres, per les condicions que s'han convingut o imposat, que difereixen de les que s'haurien convingut entre empreses independents, els beneficis que, sense aquestes condicions, hagués pogut obtenir una de les empreses però que de fet no s'han pogut obtenir degut a aquestes condicions, es poden incloure en els beneficis d'aquesta empresa i, per tant, ser imposats.

2. Quan un Estat contractant inclou en els beneficis d'una empresa d'aquest Estat -i, per tant, imposa- beneficis sobre els quals una empresa de l'altre Estat contractant ha estat imposada en aquest altre Estat, i quan els beneficis inclosos d'aquesta manera són beneficis que hauria obtingut l'empresa del primer Estat si les condicions convingudes entre les dues empreses haguessin estat les que s'haguessin convingut entre dues empreses independents, l'altre Estat procedeix a un ajustament apropiat de l'import de l'impost que s'ha percebut per aquests beneficis. Per determinar aquest ajustament, es tindran en compte les altres disposicions d'aquest Conveni i, si es considera necessari, les autoritats competents dels Estats contractants es consulten.

Article 10 Dividends

1. Els dividends pagats per una societat que és resident d'un Estat contractant a un resident de l'altre Estat contractant són imposables en aquest altre Estat.

2. No obstant això, aquests dividends també són imposables en l'Estat contractant d'on és resident la societat que paga els dividends, i en funció de la legislació d'aquest Estat, però si el beneficiari efectiu dels dividends és un resident de l'altre Estat contractant, l'impost així exigut no pot excedir del:

- a) 5 per cent de l'import brut dels dividends si el beneficiari efectiu és una societat (que no sigui una societat de persones) que posseeixi directament com a mínim el 10 per cent del capital de la societat que paga els dividends;
- b) 15 per cent de l'import brut dels dividends, en tots els altres casos;
- c) aquest apartat no afecta a la imposició de la societat respecte dels beneficis que serveixen per pagar els dividends.

3. El terme "dividends" utilitzat en aquest article, designa les rendes procedents d'accions, accions o bons de gaudi, les parts de mines, parts de fundador o altres drets que permetin participar en els beneficis, excepte els crèdits, així com les rendes sotmeses al règim de distribucions per la legislació fiscal de l'Estat contractant d'on és resident la societat distribuïdora.

4. Les disposicions dels apartats 1 i 2 no s'apliquen quan el beneficiari efectiu dels dividends, resident d'un Estat contractant, exerceix en l'altre Estat contractant on resideix la societat que paga els dividends, una activitat empresarial mitjançant un establiment permanent que hi estigui situat, i que té efectivament vinculada la participació generadora dels dividends. En aquest cas, s'apliquen les disposicions de l'article 7.

5. Quan una societat que és resident d'un Estat contractant obté beneficis o rendes de l'altre Estat contractant, aquest altre Estat no pot percebre cap impost sobre els dividends pagats per la societat, a no ser que aquests dividends es paguin a un resident d'aquest altre Estat

o que la participació generadora de dividends estigui efectivament vinculada a un establiment permanent o a una base fixa situats en aquest altre Estat; ni recaptar cap impost, en concepte d'imposició de beneficis no distribuïts, pels beneficis no distribuïts de la societat, encara que els dividends pagats o els beneficis no distribuïts siguin en la seva totalitat o en part beneficis o rendes procedents d'aquest altre Estat.

6. Cap disposició d'aquest Conveni no impedeix a un Estat contractant de percebre, sobre els beneficis imputables a un establiment permanent, situat en aquest Estat, d'una societat resident en l'altre Estat contractant, un impost que se sumi als impostos aplicables a aquestes rendes de conformitat amb les altres disposicions del Conveni, sempre i quan l'impost addicional així establert no superi el 5 per cent de l'import dels beneficis imputables a l'establiment permanent, determinat després del pagament de l'impost sobre societats aferent a aquests beneficis.

7. Les disposicions de les lletres a) i b) de l'apartat 2 no s'apliquen als dividends repartits a partir de rendes o guanys obtinguts de béns immobiliaris en el sentit de l'article 6 per un vehicle d'inversió:

- a) Que distribueix anualment la major part d'aquestes rendes; i
- b) Per al qual les rendes o els guanys obtinguts d'aquests béns immobiliaris estan exonerats d'imposició:

quan el beneficiari efectiu d'aquests dividends posseeix, directament o indirecta, el 10 per cent o més del capital del vehicle que paga els dividends. En aquest cas, els dividends són imposables segons el tipus establert per la legislació nacional de l'Estat contractant d'on provenen.

8. Les disposicions d'aquest article no són aplicables si l'objectiu principal o un dels objectius principals de qualsevol persona que intervé en la creació o cessió d'accions o altres drets, en concepte dels quals es reparteixen els dividends, consisteix en obtenir un benefici d'aquest article mitjançant aquesta creació o cessió.

Article 11 Interessos

1. Els interessos procedents d'un Estat contractant i pagats a un resident de l'altre Estat contractant són imposables en aquest altre Estat.

2. No obstant això, aquests interessos també són imposables en l'Estat contractant d'on provenen i en funció de la legislació d'aquest Estat, però si el beneficiari efectiu dels interessos és un resident de l'altre Estat contractant, l'impost així exigut no podrà excedir del 5 per cent de l'import brut dels interessos.

3. No obstant les disposicions de l'apartat 2, els interessos esmentats a l'apartat 1 només són imposables en l'Estat contractant de residència de la persona que rep els interessos, si aquesta persona és el beneficiari efectiu i si es compleix una de les condicions següents:

- a) Aquesta persona és un dels Estats contractants, una de les seves entitats territorials o una de les seves persones jurídiques de dret públic, incloent-hi el banc central d'aquest Estat; o uns interessos són pagats per un d'aquests Estats, entitats o persones jurídiques de dret públic; o

b) Aquests interessos es paguen en concepte de crèdits o préstecs garantits o assegurats o ajudats per un Estat contractant o per una persona que actua en nom d'un Estat contractant;

c) Aquests interessos es paguen com a resultat de la venda a crèdit d'un equipament industrial, comercial o científic, o com a resultat de la venda a crèdit de mercaderies o de la prestació de serveis d'una empresa a una altra empresa;

d) Aquests interessos són pagats per una institució financera d'un Estat contractant a una institució financera de l'altre Estat contractant.

4. El terme "interessos" utilitzat en aquest article designa les rendes dels crèdits de qualsevol naturalesa, acompanyades o no de garanties hipotecàries o d'una clàusula de participació als beneficis del deutor, incloent-hi les rendes de fons públics i d'obligacions d'emprèstits, incloses les primes i els lots vinculats a aquests títols. Les penalitzacions per

demora en el pagament no es consideren com interessos a efectes d'aquest article.

5. Les disposicions dels apartats 1, 2 i 3 no s'apliquen quan el beneficiari efectiu dels interessos, resident d'un Estat contractant, exerceix en l'altre Estat contractant d'on procedeixen els interessos, una activitat empresarial mitjançant un establiment permanent que hi estigui situat, i quan el crèdit generador dels interessos hi està efectivament vinculat. En aquest cas, s'apliquen les disposicions de l'article 7.

6. Els interessos es consideren procedents d'un Estat contractant quan el deutor resideix en aquest Estat. No obstant això, quan el deutor dels interessos, sigui o no resident d'un Estat contractant, té en un Estat contractant un establiment permanent pel qual s'ha contret un deute que dona lloc al pagament d'interessos i que suporta la càrrega d'aquests interessos, aquests interessos es consideren procedents de l'Estat on es troba situat l'establiment permanent.

7. Quan, per raó de relacions especials que existeixen entre el deutor i el beneficiari efectiu o que un i altre mantenen amb terceres persones, l'import dels interessos, tenint en compte el crèdit pel qual es paguen, excedeix el que haurien convingut el deutor i el beneficiari efectiu en absència d'una relació d'aquest tipus, les disposicions d'aquest article només s'aplicaran per aquest darrer import. En aquest cas, la part excedentària dels pagaments és imposable de conformitat amb la legislació de cada Estat contractant i tenint en compte les altres disposicions d'aquest Conveni.

8. Les disposicions d'aquest article no s'apliquen si l'objectiu principal o un dels objectius principals de qualsevol persona que intervingui en la creació o la cessió del crèdit, en concepte del qual es reparteixen els interessos, consisteix en obtenir un avantatge d'aquest article mitjançant aquesta creació o cessió.

Article 12 Cànons

1. a) Els cànons procedents d'un Estat contractant i pagats a un resident de l'altre Estat contractant són imposables en aquest altre Estat.

b) No obstant això, aquests cànons són també imposables en l'Estat contractant d'on procedeixen i segons la legislació d'aquest Estat, però si el beneficiari efectiu dels cànons és un resident de l'altre Estat, l'impost així exigít no pot excedir del 5 per cent de l'import brut dels cànons.

c) No obstant les disposicions de les lletres a) i b), els cànons procedents d'un Estat i que es paguen a un resident de l'altre Estat per l'ús o la concessió de l'ús d'un dret d'autor o d'un dret veí (excloent-hi els cànons relatius a programaris, pel·lícules cinematogràfiques i altres enregistraments de sons o d'imatges) només són imposables en aquest altre Estat, si el resident esmentat n'és el beneficiari efectiu.

2. El terme "cànons" emprat en aquest article designa les remuneracions de qualsevol naturalesa pagades per l'ús o la concessió de l'ús d'un dret d'autor sobre una obra literària, artística o científica, inclosos els programaris, les pel·lícules cinematogràfiques i altres enregistraments de sons o d'imatges, d'una patent, d'una marca de fàbrica o de comerç, un dibuix o un model, un plànol, una fórmula o un procediment secrets o per l'ús o la concessió de l'ús d'un equipament industrial, comercial o científic o per informacions relatives a una experiència adquirida en l'àmbit industrial, comercial o científic.

3. Les disposicions de l'apartat 1 no s'apliquen quan el beneficiari efectiu dels cànons, resident d'un Estat contractant, exerceix en l'altre Estat contractant d'on procedeixen els cànons, una activitat empresarial mitjançant un establiment permanent que hi estigui situat i que el dret o el bé generador dels cànons hi està efectivament vinculat. En aquest cas, s'apliquen les disposicions de l'article 7.

4. Es considera que els cànons procedeixen d'un Estat contractant quan el deutor és un resident d'aquest Estat. No obstant això, quan el deutor dels cànons, sigui o no resident d'un Estat contractant, té un establiment permanent en un Estat a través del qual s'ha contret l'obligació que dona lloc al pagament de cànons i que suporta la càrrega d'aquests cànons, es considera que aquests cà-

nons procedeixen de l'Estat on se situa l'establiment permanent.

5. Quan, per raó de relacions especials que existeixen entre el deutor i el beneficiari efectiu o que un i altre mantenen amb terceres persones, l'import dels cànons, tenint en compte la prestació per a la qual es paguen, excedeix el que haurien convingut el deutor i el beneficiari efectiu en absència d'una relació d'aquest tipus, les disposicions d'aquest article només s'aplicaran per aquest darrer import. En aquest cas, la part excedentària dels pagaments és imposable de conformitat amb la legislació de cada Estat contractant i tenint en compte les altres disposicions d'aquest Conveni.

6. Les disposicions d'aquest article no s'apliquen si l'objectiu principal o un dels objectius principals de qualsevol persona que intervingui en la creació o la cessió de drets, en concepte dels quals es paguen els cànons, consisteix en obtenir un avantatge d'aquest article mitjançant aquesta creació o cessió.

Article 13 Guanyos de capital

1. a) Els guanyos que un resident d'un Estat contractant obté de l'alienació de béns immobles considerats a l'article 6, i situats en l'altre Estat contractant, són imposables en aquest altre Estat.

b) Els guanyos procedents de l'alienació d'accions, parts o altres drets d'una societat, una fidúcia o qualsevol altra institució o entitat, l'actiu o els béns de la qual estan constituïts per més del 50 per cent del seu valor o obtenen més del 50 per cent del seu valor -directament o indirecta per la interposició d'una o diverses altres societats, fidúcies, institucions o entitats- de béns immobles considerats a l'article 6 i situats en un Estat contractant o de drets sobre aquests béns són imposables en aquest Estat. Per a l'aplicació d'aquesta disposició, no es tenen en compte els béns immobles afectats per una societat a la seva activitat empresarial.

2. Els guanyos procedents de l'alienació de béns mobles que formen part de l'actiu d'un establiment permanent que una empresa d'un Estat contractant té en l'altre Estat contractant, inclosos aquests guanyos procedents de l'alienació

d'aquest establiment permanent (sol o amb el conjunt de l'empresa), són imposables en aquest altre Estat.

3. Els guanys procedents de l'alienació d'aeronaus explotades en trànsit internacional o de béns mobles destinats a la seva explotació només són imposables en l'Estat contractant on es troba situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.

4. Els guanys procedents de l'alienació d'accions o de parts que formen part d'una participació substancial del capital d'una societat resident d'un dels Estats contractants són imposables en aquest Estat.

Es considera participació substancial quan qui cedeix, sol o amb persones emparentades, disposa directament o indirecta d'accions o parts, el conjunt de les quals dóna dret al 25 per cent o més dels beneficis de la societat.

5. Els guanys procedents de l'alienació de qualsevol altre bé diferent dels que s'esmenten en els apartats 1, 2, 3 i 4 només són imposables en l'Estat contractant d'on és resident qui cedeix.

Article 14

Rendes del treball

1. Sense perjudici de les disposicions dels articles 15, 17 i 18, els salaris, sous i altres remuneracions similars que un resident d'un Estat contractant rep en concepte d'un treball assalariat només són imposables en aquest Estat, a no ser que l'ocupació s'exerceixi en l'altre Estat contractant. Si l'ocupació s'hi exerceix, les remuneracions rebudes per aquest concepte són imposables en aquest altre Estat.

2. Malgrat les disposicions de l'apartat 1, les remuneracions que un resident d'un Estat contractant rep en concepte d'un treball assalariat exercit en l'altre Estat contractant només són imposables en el primer Estat si:

a) el beneficiari sojorna en l'altre Estat durant un període o períodes que no superen en total 183 dies durant tot el període de dotze mesos que comença o acaba durant l'any fiscal considerat, i

b) les remuneracions les paga un empresari, o pel compte d'un empresari, que no és resident de l'altre Estat, i

c) la càrrega de les remuneracions no la suporta un establiment permanent que l'empresari té a l'altre Estat.

3. Amb reserva de les disposicions de l'article 18, i malgrat les disposicions dels apartats 1 i 2, les remuneracions que un ensenyant o un investigador que és, o que era immediatament abans d'anar a un Estat contractant un resident de l'altre Estat contractant i que sojorna en el primer Estat únicament amb la finalitat d'ensenyar o d'investigar, percep en concepte d'aquestes activitats només són imposables en l'altre Estat. Aquesta disposició s'aplica durant un període màxim de 24 mesos comptats a partir de la data de la primera arribada de l'ensenyant o de l'investigador al primer Estat amb la finalitat d'ensenyar o d'investigar. No obstant això, les disposicions dels apartats 1 i 2 s'apliquen quan la investigació duta a terme no té interès públic sinó que es realitza principalment per obtenir un benefici particular que repercuteix en una o diverses persones determinades.

4. Malgrat les disposicions precedents d'aquest article, les remuneracions obtingudes en concepte d'un treball assalariat exercit a bord d'una aeronau explotada en trànsit internacional són imposables en l'Estat contractant on es troba situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.

Article 15

Dietes d'assistència

Les dietes d'assistència i altres retribucions similars que un resident d'un Estat contractant percep com a membre del consell d'administració o de supervisió d'una societat que és resident de l'altre Estat contractant són imposables en aquest altre Estat.

Article 16

Artistes, esportistes i models

1. Malgrat les disposicions dels articles 7 i 14, les rendes que un resident d'un Estat contractant obté de l'exercici de les seves activitats personals en l'altre Estat contractant com a artista d'espectacle, ja sigui un artista de teatre, de cinema, de ràdio o de televisió, o com a músic, o

com a esportista o model, són imposables en aquest altre Estat.

2. Malgrat les disposicions dels articles 7, 12, 14 i 20, quan un artista, un esportista o un model resident d'un Estat contractant, obté de l'altre Estat contractant rendes que es corresponen a prestacions no independents de la seva notorietat professional, aquestes rendes són imposables en aquest altre Estat.

3. Quan les rendes considerades a l'apartat 1 no s'atribueixen a l'artista, a l'esportista o al model en si mateix sinó a una altra persona, aquestes rendes són imposables, malgrat les disposicions dels articles 7, 12, 14 i 20 en l'Estat contractant d'on provenen.

4. No obstant les disposicions de l'apartat 1, les rendes que un resident d'un Estat contractant obté de les seves activitats personals exercides en l'altre Estat contractant com a artista d'espectacle, esportista o model només són imposables en el primer Estat quan aquestes activitats en l'altre Estat contractant es financen principalment amb fons públics del primer Estat o de les seves entitats territorials, o de les seves persones jurídiques de dret públic.

5. No obstant les disposicions de l'apartat 2, quan les rendes d'activitats que un resident d'un Estat contractant, artista d'espectacle, esportista o model, exerceix personalment i en aquesta qualitat en l'altre Estat contractant no són atribuïdes a l'artista, l'esportista o el model sinó a una altra persona, sigui o no resident d'un Estat contractant, aquestes rendes només són imposables, no obstant les disposicions dels articles 7, 12, 14 i 20, en el primer Estat quan en concepte d'aquestes activitats aquesta altra persona se subvenciona principalment amb fons públics d'aquest primer Estat o de les seves entitats territorials, o de les seves persones jurídiques de dret públic.

Article 17

Pensions

Sense perjudici de les disposicions de l'apartat 2 de l'article 18, les pensions i altres remuneracions similars, que es paguen a un resident d'un Estat contractant en concepte d'un treball anterior, només són imposables en aquest Estat.

Article 18

Funcions públiques

1. a) Els salaris, sous i altres remuneracions similars, tret de les pensions, pagats per un Estat contractant o una de les seves entitats territorials o per una de les seves persones jurídiques de dret públic a una persona física en concepte de serveis prestats a aquest Estat, entitat o persona jurídica només són imposables en aquest Estat.

b) No obstant això, aquests salaris, sous i altres remuneracions similars només són imposables en l'altre Estat contractant si els serveis es presten en aquest Estat i si la persona física és un resident d'aquest Estat i posseïx la nacionalitat d'aquest Estat sense posseir al mateix temps la nacionalitat del primer Estat.

2. a) Les pensions pagades per un Estat contractant, o una de les seves entitats territorials o per una de les seves persones jurídiques de dret públic, ja sigui directament o bé amb càrrec a fons constituïts, a una persona física en concepte de serveis prestats a aquest Estat, entitat o persona jurídica només són imposables en aquest Estat.

b) No obstant això, aquestes pensions només són imposables en l'altre Estat contractant si la persona física és un resident d'aquest Estat i en posseïx la nacionalitat sense posseir al mateix temps la nacionalitat del primer Estat.

3. Les disposicions dels articles 14, 15, 16 i 17 s'apliquen als salaris, sous, i altres remuneracions similars, així com a les pensions pagats en concepte de serveis prestats en el marc d'una activitat empresarial industrial o comercial realitzada per un Estat contractant o una de les seves entitats territorials o per una de les seves persones jurídiques de dret públic.

Article 19

Estudiants i estudiants en pràctiques

Les quantitats que rep un estudiant, un aprenent o un estudiant en pràctiques que és, o era just abans d'anar a un Estat contractant, resident de l'altre Estat contractant i que sojorna en el primer Estat amb l'única finalitat d'estudiar o de formar-se, per cobrir les seves despeses

de manutenció, d'estudis o de formació, no són imposables en aquest Estat, sempre i quan provinguin de fonts situades fora d'aquest Estat.

Article 20

Altres rendes

1. Els elements de renda d'un resident d'un Estat contractant, vinguin d'on vinguin, dels quals aquest resident sigui el beneficiari efectiu i que no s'hagin tingut en compte en els articles precedents d'aquest Conveni, només són imposables en aquest Estat.

2. Les disposicions de l'apartat 1 no s'apliquen a les rendes altres que les rendes procedents de béns immobles definits a l'apartat 2 de l'article 6, quan el beneficiari efectiu d'aquestes rendes, resident d'un Estat contractant, exerceix en l'altre Estat contractant una activitat empresarial mitjançant un establiment permanent que hi estigui situat i quan el dret o el bé generador de les rendes hi està efectivament vinculat. En aquest cas, s'apliquen les disposicions de l'article 7.

3. Quan, per raó de relacions especials que existeixen entre la persona considerada a l'apartat 1 i una altra persona, o que una o l'altra mantenen amb terceres persones, l'import de la renda considerat en aquest apartat excedeix l'import eventual que haurien convingut en absència d'una relació d'aquest tipus, les disposicions d'aquest article només s'aplicaran per aquest darrer import. En aquest cas, la part excedentària de la renda continua sent imposable de conformitat amb la legislació de cada Estat contractant i les altres disposicions d'aquest Conveni.

4. Les disposicions d'aquest article no s'apliquen si l'objectiu principal o un dels objectius principals de qualsevol persona que intervingui en la creació o la cessió de drets en concepte dels quals es paguen les rendes consisteix en obtenir un avantatge d'aquest article mitjançant aquesta creació o cessió.

Capítol IV. Mètodes per eliminar les dobles imposicions

Article 21

Eliminació de les dobles imposicions

1. Pel que fa a França, les dobles imposicions s'eliminen de la manera següent:

a) No obstant qualsevol altra disposició d'aquest Conveni, les rendes que són imposables o només són imposables en el Principat d'Andorra de conformitat amb les disposicions del Conveni es prenen en compte per al càlcul de l'impost francès quan no estan exemptes de l'impost sobre societats en aplicació de la legislació interna francesa. En aquest cas, l'impost andorrà no es pot deduir d'aquestes rendes, però el resident de França té dret, sense perjudici de les condicions i dels límits previstos als punts i) i ii) a un crèdit d'impost imputable sobre l'impost francès. Aquest crèdit d'impost és igual a:

i) Per a les rendes no esmentades al punt ii), a l'import de l'impost francès que es correspon a aquestes rendes sempre i quan el beneficiari resident a França sigui sotmès a l'impost andorrà per a aquestes rendes;

ii) Per a les rendes sotmeses a l'impost sobre societats considerades a l'article 7 i a l'apartat 2 de l'article 13 i per a les rendes considerades a l'article 10, a l'article 11, a l'article 12, a l'apartat 1 de l'article 13, a l'apartat 4 de l'article 14, a l'article 15 i als apartats 1 i 2 de l'article 16, a l'import de l'impost pagat a Andorra de conformitat amb les disposicions d'aquests articles; no obstant això, aquest crèdit d'impost no pot excedir de l'import de l'impost francès que correspon a aquestes rendes.

b) i) S'entén que l'expressió "import de l'impost francès que es correspon a aquestes rendes" emprat a la lletra a) designa:

- quan l'impost degut per aquestes rendes es calcula aplicant un tipus proporcional, el producte de l'import de les rendes netes considerades pel tipus que li és aplicat efectivament;

- quan l'impost degut per aquestes rendes es calcula aplicant un barem progressiu, el producte de l'import de les rendes netes considerades pel tipus que resulta de la relació entre l'impost efectivament degut per la renda neta global imposable se-

gons la legislació francesa i l'import d'aquesta renda neta global.

ii) S'entén que l'expressió "import de l'impost pagat a Andorra" emprat a la lletra a) designa l'import de l'impost andorrà efectivament suportat a títol definitiu per les rendes considerades, de conformitat amb les disposicions del Conveni, pel resident de França que és imposat per a aquestes rendes segons la legislació francesa.

2. Pel que fa a Andorra, les dobles imposicions s'eliminen de la manera següent:

a) Quan un resident d'Andorra obtingui rendes que, de conformitat amb les disposicions d'aquest Conveni són també imposables a França, Andorra acorda sobre l'impost que percep d'aquest resident, una deducció d'un import igual a l'impost sobre la renda pagat a França.

Aquesta deducció no pot, però, excedir de la fracció de l'impost andorrà, calculat abans de la deducció, que correspon a les rendes imposables a França.

b) Quan, en aplicació de les disposicions del Conveni, un resident d'Andorra obté rendes que estan exemptades d'imposició a Andorra, Andorra pot, tanmateix, tenir en compte les rendes exemptades per al càlcul de l'impost degut sobre els altres elements de la renda d'aquest resident.

Capítol V. Disposicions especials

Article 22

No discriminació

1. Les persones físiques amb la nacionalitat d'un Estat contractant no estan sotmeses en l'altre Estat contractant a cap imposició o obligació que s'hi refereixi, que sigui diferent o més costosa que la que tenen o a la que podrien estar sotmeses les persones físiques amb la nacionalitat d'aquest altre Estat que es troben en la mateixa situació, en particular pel que fa referència a la residència.

2. Un establiment permanent que una empresa d'un Estat contractant té a l'altre Estat contractant no pot ser imposat en aquest altre Estat de manera menys favorable que les empreses d'aquest altre

Estat que exerceixen la mateixa activitat. Aquesta disposició no és pot interpretar en el sentit d'obligar a un Estat contractant a concedir als residents de l'altre Estat contractant les bonificacions personals, exempcions i desgravacions fiscals en funció de la situació o de les càrregues familiars que concedeix als seus propis residents.

3. A no ser que les disposicions de l'apartat 1 de l'article 9, de l'apartat 7 de l'article 11, de l'apartat 5 de l'article 12 o de l'apartat 3 de l'article 20 siguin d'aplicació, els interessos, cànon i altres despeses pagades per una empresa d'un Estat contractant a un resident de l'altre Estat contractant són deduïbles per determinar els beneficis imposables d'aquesta empresa, en les mateixes condicions que si s'haguessin pagat a un resident del primer Estat.

4. Les empreses d'un Estat contractant, que tenen un o diversos residents de l'altre Estat contractant que posseeixen o controlen el seu capital, directament o indirecta, en la seva totalitat o en part, no estan sotmeses a cap mena d'imposició o obligació que s'hi refereixi, que sigui diferent o més costosa que les que tinguin o a les que puguin estar subjectes altres empreses similars del primer Estat.

5. Les disposicions d'aquest article s'apliquen, malgrat les disposicions de l'article 2, als impostos de qualsevol naturalesa o denominació.

6. Si els Estats contractants són part d'un tractat o acord bilateral, altre que aquest Conveni, que inclogui una clàusula de no discriminació o una clàusula de nació més afavorida, s'entén que aquestes clàusules no s'apliquen en matèria fiscal a menys que un tal tractat o acord no ho estableixin explícitament.

Article 23

Procediment amistós

1. Quan un resident considera que les mesures preses per un Estat contractant o pels dos Estats contractants comporten o comportaran per a ell una imposició no conforme a les disposicions d'aquest Conveni, pot amb independència dels recursos que preveu el dret intern d'aquests Estats, sotmetre el seu cas a l'autoritat competent de l'Estat contractant d'on és resident o, si el seu cas s'ajusta a l'apartat 1 de l'article

22, a la de l'Estat contractant d'on té la nacionalitat. El cas s'ha de sotmetre durant els tres anys que segueixen a la primera notificació de la mesura que comporta una imposició no conforme a les disposicions del Conveni.

2. L'autoritat competent, si considera que la reclamació està fonamentada i no està en condicions ella mateixa d'aportar-hi una solució satisfactòria, ha de fer el possible per resoldre el cas mitjançant un arranjament amistós amb l'autoritat competent de l'altre Estat contractant, amb la finalitat d'evitar una imposició no conforme amb el Conveni. L'arranjament s'aplicarà siguin quins siguin els terminis previstos pel dret intern dels Estats contractants.

3. Les autoritats competents dels Estats contractants, mitjançant un arranjament amistós, han de fer el possible per resoldre les dificultats o aclarir els dubtes a què pot donar lloc la interpretació o l'aplicació del Conveni. També es poden concertar amb la finalitat d'eliminar la doble imposició en els casos no previstos pel Conveni.

4. Les autoritats competents dels Estats contractants poden comunicar-se directament entre elles, fins i tot en el si d'una comissió mixta composta per aquestes autoritats o els seus representants, amb la finalitat d'arribar a un arranjament tal com s'indica en els apartats precedents.

Article 24

Intercanvi d'informació

Per a l'intercanvi d'informació previsiblement pertinent per a l'aplicació de la legislació fiscal dels Estats contractants s'aplica l'Acord per a l'intercanvi d'informació en matèria fiscal signat entre el Govern de la República Francesa i el Govern del Principat d'Andorra a Andorra la Vella el 22 de setembre del 2009. Aquelles estipulacions esdevenen aplicables a l'intercanvi d'informació previsiblement pertinent per a l'aplicació d'aquest Conveni.

Article 25

Divers

1. No obstant les disposicions de qualsevol altre article d'aquest Conveni:

a) Un resident d'un Estat contractant no pot beneficiar-se de bonificacions

o exoneracions d'impostos atorgats per l'altre Estat contractant en aplicació del Conveni si l'objectiu principal o un dels objectius principals de la conducció d'aquestes operacions per aquest resident o per una persona vinculada a aquest resident és beneficiar-se dels avantatges previstos pel Conveni.

Per a l'aplicació d'aquest apartat, es considera que una persona està vinculada a un altra si deté com a mínim el 50 per cent dels interessos efectius o si un altra persona deté directament o indirectament com a mínim el 50 per cent dels interessos efectius de cadascuna d'elles. En qualsevol cas, es considera que una persona està vinculada a un altra, tenint en compte el conjunt de fets i circumstàncies pròpies d'aquest cas, si l'una està sota el control de l'altra o si ambdues estan controlades per una mateixa persona o per diverses altres persones.

b) El benefici dels avantatges del Conveni pot ser denegat per a un element de renda quan:

- el recipiendari no és el beneficiari efectiu d'aquesta renda, i
- l'operació permet al beneficiari efectiu suportar una càrrega fiscal menor sobre aquest element de la renda que la que hauria suportat si hagués percebut directament aquest element de la renda.

Les autoritats competents es consulten si, tenint en compte aquest apartat i les circumstàncies particulars del cas, no semblés oportú denegar l'atorgament del benefici dels avantatges del Conveni.

c) Les rendes considerades als articles 12, 14, 17 i 20 per a les quals la imposició s'atribueix exclusivament a un Estat contractant són també imposables en l'altre Estat contractant, en el límit de la fracció que s'exonera o no s'imposa en el primer Estat contractant en virtut de la legislació fiscal aplicable.

d) França pot imposar les persones físiques de nacionalitat francesa residents a Andorra com si aquest Conveni no existís. Quan la legislació fiscal francesa permeti l'aplicació d'aquesta disposició, les autoritats competents

dels Estats contractants regularan de comú acord la seva aplicació.

2. Quan en aplicació de les estipulacions d'aquest Conveni, s'apliqui a una renda el benefici d'un avantatge fiscal en un Estat contractant, i quan en aplicar la legislació interna en vigor en l'altre Estat contractant, una persona no sigui sotmesa a l'impost que per a una fracció d'aquesta renda, i no sobre l'import total, l'avantatge fiscal atorgat en el primer Estat només s'aplica a la part de la renda que és impossible i no s'exonera en l'altre Estat.

Article 26

Membres de missions diplomàtiques i consulars

1. Les disposicions d'aquest Conveni no perjudiquen els privilegis fiscals de què gaudeixen els membres de missions diplomàtiques o oficines consulars, i els membres de delegacions permanents davant d'organismes internacionals en virtut dels principis generals del dret internacional o per les disposicions d'acords particulars.

2. No obstant les disposicions de l'article 4, qualsevol persona física que sigui membre d'una missió diplomàtica, d'una oficina consular o d'una delegació permanent d'un Estat contractant, situat en l'altre Estat contractant o en un Estat tercer, serà considerat, a l'objecte del Conveni, com a resident de l'Estat que acredita, sempre i quan estigui sotmesa en aquest Estat que acredita a les mateixes obligacions, en matèria d'impostos sobre el conjunt de la seva renda, que els residents d'aquest Estat.

3. El Conveni no s'aplica als organismes internacionals, als seus òrgans o als seus funcionaris, ni a les persones que siguin membres d'una missió diplomàtica, d'una oficina consular o d'una delegació permanent d'un Estat tercer, quan es troben en el territori d'un Estat contractant i no estan sotmesos en un dels Estats contractants a les mateixes obligacions en matèria d'impostos sobre el conjunt de la seva renda, que els residents d'aquest Estat.

Article 27

Modalitats d'aplicació

1. Les autoritats competents dels Estats contractants poden establir conjuntament

o per separat les modalitats d'aplicació d'aquest Conveni.

2. En particular, per obtenir en un Estat contractant els avantatges previstos als articles 10, 11 i 12, els residents de l'altre Estat contractant han de presentar, a menys que les autoritats competents ho decideixin altrament, un formulari que certifiqui la residència i que indiqui en particular la natura i l'import o el valor de les rendes concernides, i que estigui certificat pels serveis fiscals d'aquest altre Estat.

Capítol VI. Disposicions finals

Article 28

Entrada en vigor

1. Cadascun dels Estats contractants notifica a l'altre, per via diplomàtica, l'acompliment dels procediments que li són necessaris per a l'entrada en vigor d'aquest Conveni. El Conveni entrarà en vigor el primer dia del mes següent a la data de recepció de la darrera d'aquestes notificacions.

2. Les disposicions del Conveni s'apliquen:

a) Pel que fa als impostos sobre la renda percebuts mitjançant la retenció a l'origen, als totals imposables posteriors a l'any civil durant el qual el Conveni entri en vigor;

b) Pel que fa als impostos sobre la renda que no es perceben mitjançant retenció a l'origen, a les rendes aferents, segons els casos, a qualsevol any civil o exercici que comenci després de l'any civil durant el qual el Conveni entri en vigor;

c) Pel que fa a la resta d'impostos, a les imposicions on el fet generador intervé després de l'any civil durant el qual el Conveni entri en vigor.

Article 29

Denúncia

1. Aquest Conveni roman en vigor amb una durada il·limitada. No obstant això, cada Estat contractant el pot denunciar amb un preavis mínim de sis mesos abans de l'acabament de cada any civil notificat per via diplomàtica.

2. En aquest cas, el Conveni deixarà de ser aplicable:

a. Pel que fa als impostos sobre la renda percebuts mitjançant la retenció a l'origen, als totals imposibles posteriors a l'any civil durant el qual es notifiquei la denúncia;

b. Pel que fa als impostos sobre la renda que no es perceben mitjançant retenció a l'origen, a les rendes aferents, segons els casos, a qualsevol any civil o exercici que comenci després de l'any civil durant el qual es notifiquei la denúncia;

c. Pel que fa a la resta d'impostos, a les imposicions on el fet generador intervé després de l'any civil durant el qual es notifiquei la denúncia.

A aquest efecte els signataris, degudament autoritzats, signen aquest Conveni.

París, 2 d'abril del 2013, fet en doble exemplar, en les llengües catalana i francesa. Ambdós textos són igualment fefaents.

*Pel Govern del
Principat d'Andorra
Jordi Cinca Mateos*

*Pel Govern de la
República Francesa
Pierre Moscovici i
Bernard Cazeneuve*

Protocol

En signar el Conveni entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de la República Francesa per evitar les dobles imposicions i prevenir l'evasió i el frau fiscals en matèria d'impostos sobre la renda, els Governos han convingut les disposicions següents que són part íntegra del Conveni.

1. Pel que fa l'article 2, s'entén que aquest Conveni s'aplica a qualsevol impost que afecti les rendes que pugui substituir o complementar els dispositius d'imposició de persones físiques en vigor a la data de la signatura del Conveni.

2. Pel que fa a l'apartat 1 de l'article 4, en el cas d'Andorra, l'expressió "resident d'un Estat contractant" inclou qualsevol persona física que sojorna en el territori andorrà més de 183 dies durant un any civil així com qualsevol persona física que tingui el centre d'interessos econòmics o que exerceixi la seva activitat professional majoritàriament a Andorra.

No inclou les persones físiques a qui es pressuposi la residència fiscal a Andorra en funció de la possessió de la nacionalitat andorrana o d'un permís de residència lliurat per les autoritats d'Andorra.

3. Pel que fa a l'article 10, s'entén que quan un Estat contractant apliqui a un establiment permanent d'una entitat establerta en l'altre Estat contractant les exoneracions previstes pel seu dret intern als vehicles d'inversió previstos a l'apartat 7 de l'article 10, cap disposició d'aquest Conveni no limita el dret del primer Estat contractant, a imposar de conformitat amb la seva legislació interna, les rendes immobiliàries suposadament distribuïdes per aquest establiment permanent.

4. Pel que fa als articles 10 i 11, un fons o societat d'inversió, situat en un Estat contractant on no estigui subjecte a un impost considerat a les lletres a) i b) de l'apartat 3 de l'article 2, i que percep dividends o interessos que provenen de l'altre Estat contractant pot demanar globalment les bonificacions o exoneracions d'impost previstes pel Conveni per a la fracció d'aquestes rendes que correspongui als drets que tinguin en el fons o la societat residents del primer Estat i que siguin imposables, en nom d'aquests residents.

5. Pel que fa a l'article 24, els dos Estats contractants convenen que no faran ús de la possibilitat que té la part requerida segons l'article 9 de l'Acord per a l'intercanvi d'informació en matèria fiscal signat pel Govern de la República Francesa i el Govern del Principat d'Andorra a Andorra la Vella el 22 de setembre del 2009, de demanar a la part requeridora el reemborsament de determinades costes.

A aquest efecte els signataris, degudament autoritzats, signen aquest Protocol.

París, 2 d'abril del 2013, fet en doble exemplar, en les llengües catalana i francesa. Ambdós textos són igualment fefaents.

*Pel Govern del
Principat d'Andorra
Jordi Cinca Mateos*

*Pel Govern de la
República Francesa
Pierre Moscovici i
Bernard Cazeneuve*

Conveni entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de la República Francesa en l'àmbit de l'ensenyament

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 9 d'octubre del 2014 ha aprovat el següent:

Conveni entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de la República Francesa en l'àmbit de l'ensenyament

La presència del sistema educatiu francès a Andorra és un fet arrelat en la història d'Andorra. Des de la primera obertura, l'any 1900, d'escoles primàries franceses a diverses parròquies, el sistema educatiu francès, juntament amb el sistema educatiu espanyol, va complir la funció d'ensenyament nacional públic fins a la creació del sistema educatiu andorrà.

Aquesta estructura educativa aporta una gran riquesa i pluralitat, cosa que permet un intercanvi de llengües i de cultures que són un dels valors del Principat d'Andorra.

La situació jurídica de les escoles franceses es va regular l'any 1982 amb la promulgació del Decret sobre les escoles i el liceu del copríncep francès a Andorra.

Durant 20 anys el sistema educatiu francès ha estat regulat a través de dos convenis: el Conveni entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de la República Francesa del 19 de març de 1993 i posteriorment el Conveni entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de la República Francesa del 24 de setembre del 2003.

Aquest Conveni expira l'1 de setembre del 2015, i davant de la voluntat d'ambdós parts de continuar assegurant un ensenyament gratuït, laic i públic dispensat pels centres d'ensenyament francès a Andorra, de la bona aplicació de les disposicions de l'anterior Conveni, i de les excel·lents relacions entre els serveis educatius d'ambdós països, l'11 de juliol del 2013 la ministra d'Educació i Joventut del Govern d'Andorra, Sra. Roser Suñé